

มาตรการป้องกันภัยของนักเรียนและข้าราชการครูบุคลากรทางการศึกษา
ของโรงเรียนบ้านแก่งวิทยา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔
“สถานศึกษาปลอดภัย นัยวิถี SMP ๓๘”

๑. นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนบ้านแก่งวิทยา

โรงเรียนบ้านแก่งวิทยา มีความตระหนักในความสำคัญความปลอดภัย และเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วน ที่ โรงเรียนบ้านแก่งวิทยาและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำการเรียนการสอน และได้รับการเรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามกรอบกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน หลักสูตร ที่มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลาง สภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ และอุบัติภัย และสถานการณ์สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่นักเรียนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือความเสี่ยงต่อความปลอดภัย ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เพราะความปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพผู้เรียน

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึด ประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน ให้มีความพร้อม สามารถ ป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับ นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้ให้นักเรียนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการปกป้อง และคุ้มครอง ความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้ อย่างปลอดภัยและมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน โดยการให้ความรู้ ความ เข้าใจ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

๒) เป้าหมาย

(๑) นักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย และป้องกันความขัดแย้งที่ คิดจากความเห็นที่แตกต่าง

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทาง ในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียนและป้องกันเหตุความรุนแรงอันมาสู่ความพึงร้องต่าง ๆ และความ แตกแยกกันในสังคม

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน และป้องกันเหตุความรุนแรงอันมาสู่ความพึงร้องต่าง ๆ และความแตกแยกกันในสังคม

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) โรงเรียนจัดระบบการรักษาความปลอดภัยและป้องกันความขัดแย้งให้นักเรียนและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง และเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนบ้านแก่งวิทยา

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑.ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อ วิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒.กำหนดมาตรการหลัก	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓.กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของ ท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔.กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕.กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๓. แนวทางและมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา อุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมอื่น

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๑. ภัยบุคคล ๑.๑. ครูกับนักเรียน	๑. โรงเรียนกำหนด กฎ ระเบียบ ที่มาจากข้อเสนอแนะและการมีส่วนร่วมของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนถือปฏิบัติได้โดยไม่ขัดต่อหลักสิทธิเสรีภาพของบุคคล โดยจัดพิมพ์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองได้ทราบ ๒. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) เพื่อทำความเข้าใจและหารือข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการคุ้มครอง ดูแล ช่วยเหลือนักเรียนและแจ้งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนฯ ๓. ผู้บริหารสถานศึกษากำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลงโทษนักเรียนด้วยวิธีความรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้งความโกรธ หรือความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุของนักเรียนและความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบการลงโทษด้วย เพื่อที่จะแก่นิสัยความประพฤติที่ไม่ดีของนักเรียน ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดกฎ ระเบียบ กฎหมาย ต้องทำหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบพร้อมระบุเหตุและการลงโทษการกระทำ ความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งมีการลงโทษผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ร้ายแรง (๒) การทำทัณฑ์บน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียน นักศึกษาในกรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่ซื่อสัตย์ การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือและเชิญบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย (๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษาก่อทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางกระทรวงกำหนด	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง
๑.๒. ครูกับบุคคลอื่น	๑. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) โดยให้ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาได้พบกับผู้ปกครองเพื่อแจ้งพฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำความเข้าใจ รวมทั้งหารือแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน ๒. จัดให้ครูที่ปรึกษาได้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๓. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดกฎ ระเบียบ กฎหมาย ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบพร้อมระบุเหตุและการลงโทษการกระทำ ความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งมีการลงโทษผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้ (๓) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ร้ายแรง (๒) การทำทัณฑ์ : ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียน นักศึกษาในกรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษ ว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่ซัดสลาย การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ และเชิญบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย (๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียน และนักศึกษาก่อทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงกำหนด	
๑.๓. ครูกับครู	๑. ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม มีความเข้าใจในระเบียบกฎหมายของข้าราชการ วิธีปฏิบัติราชการ ในสถานศึกษา ๒. ประเมินสมรรถนะทางอารมณ์ให้กับข้าราชการครูอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๓ จัดกิจกรรมส่งเสริม สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนครู	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง
๒. ภัยจากอุบัติเหตุ ๒.๑ อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ตามความจำเป็น ๒ .แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และแผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๒ อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา	๑. มีนโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นลายลักษณ์อักษร และมีประกาศนโยบายให้เห็นได้ชัดเจน ๒. มีแผนงานและงบประมาณดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ชัดเจน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน

สาเหตุ	มาตรการป้องกัน	ผู้รับผิดชอบ
	๓. อบรมหรือสาธิตหรือจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่บุคลากร ๔. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๕. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล ๖. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด ๗. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๘. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๙. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๑๐. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๑๑. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๑๒. จัดให้มีถังขยะ แยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย	๓. ครูอนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง
๒.๓ อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๑. สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษา และชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๔ อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนามอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๕ อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้าย และเป็นแถว ให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินแถวกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๒.๖ อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปนอกสถานศึกษา และการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่เพื่อความปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยทางถนน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน
๒.๗ อุบัติเหตุจากยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยมีสภาพพร้อมสภาพการใช้งานอยู่ตลอดเวลา ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ฯลฯ ประจำยานพาหนะ ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของผู้โดยสาร ๖. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารเพื่อความปลอดภัยแก่นักเรียนและเจ้าของรถ เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่ายหยอกล้อขณะรถยนต์เคลื่อนที่ ๗. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นและลงรถยนต์ ๘. จัดทำป้ายชื่อรถรับ-ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน ๙. จัดทำระบบประกันภัย โดยความสมัครใจ ให้กับนักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๓. การป้องกันอุบัติเหตุ ๓.๑ อัคคีภัย/วาตภัย/ อุทกภัย/ธรณีพิบัติภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่าง สมบูรณ์ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรายงาน ต้นสังกัดทันที ๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๑๒. จัดป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๔. การป้องกันและแก้ไข ปัญหาทางสังคม ๔.๑ การล่วงละเมิดทาง ร่างกายและจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับขั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่าง ใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและ ครอบครัว สถานตำรวจ เป็นต้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. นักจิตวิทยาเขต ๗. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
๔.๒ การทำร้ายตัวเอง และการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมี ประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น สังเกตพฤติกรรม นักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญห เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้อ อาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่าง หลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา ให้ คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการหลากหลาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๓ การทะเลาะวิวาท	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ใช้หน่วยงานที่มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ MOU เครือข่ายคุ้มครองเด็กจังหวัด ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ ๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานพินิจ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๔ การถูกล่อลวงและลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิต เพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยามเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๕ สื่อลามกอนาจาร	๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา เพศวิถี ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อติดตามผล	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๖. อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักถึงโทษพิษภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของนักเรียน ๔. มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรับดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น ๕. สืบหาแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้เป็นไปตามแนวทางการจัดระเบียบสังคม ๖. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในแนวทางที่ไม่เหมาะสม ๗. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้ นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ๘. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง เพื่อเฝ้าระวังป้องกัน ๙. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน ๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในระดับพื้นที่	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๗ พฤติกรรมซู้สาว	๑.ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ๒.มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๓.จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ๔.กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน ๕.สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส ๖.เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่ เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน ๗.ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ๘.ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	๑.ผู้บริหาร โรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.นักเรียน
๔.๘ อินเทอร์เน็ตและเกม	๑.ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต ๒.จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์ ๓.ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น ๔.ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน ๕.จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ๖.ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ๗.จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ ๘.ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน	๑.ผู้บริหาร โรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓.ผู้ปกครอง ๔.ชุมชน ๕.นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๙ การกลั่นแกล้ง (Bully)	๑. ปลุกฝังให้นักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาเคารพสิทธิของผู้อื่นและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ๒. จัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องของการกลั่นแกล้ง และการปฏิบัติตนเชิงบวกต่อผู้อื่น ๓. ให้ความรู้กับผู้ปกครอง เพื่อการเอาใจใส่และสังเกตสัญญาณความผิดปกติของบุตรหลาน ๔. มอบหมายครูประจำชั้นและครูผู้สอนสอดส่องดูแล ๕. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมแก่นักเรียน ๖. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา ๗. ประสานผู้ปกครองเมื่อเกิดปัญหา เพื่อการแก้ไขและปรับพฤติกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน
๔.๑๐ ความหลากหลาย และความเท่าเทียมทาง เพศ (LGBTQ)	๑. ทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ การแสดงออกทางเพศภาวะ ให้กับนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา ๒. การสร้างสภาพแวดล้อมที่แสดงออกถึงการเคารพในความหลากหลายทางเพศรวมถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเคารพและเท่าเทียม ๓. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ๔. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔.๑๑ การแสดงออกทาง การเมือง ตามระบอบ ประชาธิปไตย	๑. สถานศึกษา เปิดพื้นที่ให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรม การแสดงทางความคิดเห็นภายใต้หลักสิทธิเสรีภาพในระบบ ประชาธิปไตย และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ๒. ผู้บริหารโรงเรียนต้องคำนึงถึงการใชสิทธิเสรีภาพในการ แสดงออกและความปลอดภัยของนักเรียนโดยไม่ให้มี บุคคลภายนอกเข้าร่วมการชุมนุม ๓. สถานศึกษาจะต้องละเว้นจากการแทรกแซงหรือจำกัดการ ใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยปราศจากฐานทางกฎหมายที่ เหมาะสมและไม่เป็นไปตามหลักความจำเป็นและหลักความได้ สัดส่วนในบริบทของสังคมประชาธิปไตย ๔. สถานศึกษามีหน้าที่อำนวยความสะดวก และปกป้อง คุ้มครองผู้ชุมนุมจากอันตรายหรือความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น ๕. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยในการใช้สิทธิเสรีภาพใน การชุมนุมของนักเรียน ๖. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ที่นักเรียน สามารถลองผิดลองถูก ในการใช้สิทธิเสรีภาพของพวกเขาในระบบประชาธิปไตย ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ครู อาจารย์ และผู้บริหาร สถาบันก็ควรที่จะใช้ความเมตตา กำกับดูแล แนะนำและ ส่งเสริมให้ลูกศิษย์ทั้งหลายใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมได้ สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบทสังคม ประชาธิปไตย ดังนั้นหากเข้าใจตรงกันว่าหน้าที่ของครู คือการ สร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม เพื่อที่ในวัน ข้างหน้าพวกเขาจะเป็นกำลังสำคัญที่ขับเคลื่อนประเทศชาติ การสอนลูกศิษย์ให้เป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตยก็ควร จะเป็นเป้าหมายที่ครู อาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษาจะต้อง ให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าวิชาการในห้องเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน
๔.๑๒ ข่าวปลอม (Fake News)	๑.สถานศึกษา สร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบต่อข่าวปลอม แก่ผู้เรียน บุคลากร ชุมชนในพื้นที่ ด้วยช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ ๒. สถานศึกษาจัดอบรม สอนเสริม เพิ่มทักษะ หลักสูตร การรู้เท่าทันสื่อ ให้กับนักเรียนทุกระดับ	๑.ผู้บริหาร โรงเรียน ๒.ครูประจำชั้น ๓..นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕. สุขภาพอนามัย ของนักเรียน ๕.๑ สุขภาพอนามัย วัยเรียน	๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคติดต่อและโรคระบาดต่าง ๆ ๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะในสถานศึกษา ๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน ๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด ๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด ๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน ๗. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย ๘. มีส้วมที่ถูกสุขอนามัย ๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี ๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ๑๑. จัดสถานที่และดูแลลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง
๕.๒ การอุปโภคบริโภค	๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหาร และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน ๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และจัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล ๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ ๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาลร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน ๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕.๓ สถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕	๑. ให้ความรู้กับนักเรียน และรณรงค์ให้นักเรียนใส่หน้ากากอนามัย เมื่อต้องอยู่กลางแจ้งหรือบนท้องถนน ๒. สถานศึกษาลดหรือเลี่ยงการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง ๓. จัดกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียนอย่างสม่ำเสมอ ๕. การจัดประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจในการป้องกันตนเองจากปัญหาฝุ่นPM๒.๕ พร้อมขอความร่วมมือผู้ปกครองและชุมชนร่วมกันช่วยลดสาเหตุการเกิดฝุ่น PM๒.๕ ๖. สถานศึกษา ส่งเสริมการสร้างเครือข่าย นักเรียน นักศึกษา ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด นักศึกษาวิชาทหาร จิตอาสา เพื่อร่วมรณรงค์การป้องกัน ฝุ่นละออง แก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในสถานศึกษาตามความเหมาะสม ๗. สถานศึกษาจัดทำคู่มือการเรียนการสอนว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและข้อควรปฏิบัติในการร่วมกันลดโลกร้อน รวมทั้ง จัดทำหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ ในทุกระดับชั้น ๘. สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึง สาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความตระหนัก รู้ จิตสำนึกที่ดี และมีส่วนร่วมในการควบคุม ป้องกัน แก้ไข และลดปัญหา นำไปสู่การใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน ๙. ประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมถึงการป้องกัน แก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ และการดูแลสุขภาพ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักการภารโรง ๖. พนักงานขับรถ
๕.๔ การป้องกันการแพร่ระบาดของโรคในสถานศึกษา (COVID-๑๙)	๑. มีมาตรการคัดกรองวัดไข้และอาการเสี่ยงก่อนเข้าสถานศึกษา ๒. สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลา ๓. จัดจุดล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์อย่างเพียงพอ ๔. จัดระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย ๑-๒ เมตร ๕. ทำความสะอาดห้องเรียน/พื้นผิวสัมผัสร่วม เปิดหน้าต่าง ประตู ระบายอากาศ ๖. ไม่จัดกิจกรรมรวมกลุ่มคนจำนวนมาก เหลื่อมเวลา ลดเวลาทำกิจกรรม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. นักการภารโรง ๖. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕.๕ สารเสพติด	๑. ประกาศนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ทุกปี ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ๒. จัดกิจกรรมสร้างการรับรู้ เฝ้าระวัง สร้างภูมิคุ้มกัน กิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยผ่านช่องทางที่หลากหลายในสถานศึกษา เช่น โซเชียลมีเดีย เสียงตามสาย พุดหน้าเสาธง กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหลังเลิกเรียน คาบว่าง จัดบอร์ดนิทรรศการ ตามเหมาะสม ๓. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเกิดความรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ๔. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา และเครือข่ายบุคคล/กลไกที่เกี่ยวข้อง เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหายา เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน เช่น เครือข่ายนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายเยาวชน กลุ่มเพื่อนนักเรียน สภાเด็กและเยาวชน องค์การวิชาชีพ เป็นต้น ๕. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้องและเพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และห่างไกลจากยาเสพติด เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา กิจกรรมจัดทำสื่อสร้างสรรค์ กิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ กิจกรรมรณรงค์เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติด วันงดสูบบุหรี่โลก เป็นต้น ๖. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัย ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเช่น ทีมงานสหวิชาชีพ เครือข่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) ฯ ๗. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน ๘. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกซื้อสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๙. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๑๐. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๑๑. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ๑๒. คัดกรองและตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ ๑๓. คัดกรองนักเรียนเพื่อค้นหาเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มใช้ยาเสพติด และมีระบบติดตาม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในรูปแบบที่เหมาะสม	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๕. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๕.๖. การป้องกันภัยจากสัตว์มีพิษ	๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ๒. ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น ๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น โรงพยาบาลสุภาพตำบล กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ภูมิคุ้มกันหรือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการกำจัดสัตว์มีพิษอื่น ๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ ๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง